

בש"פ 9481/16 - כامل ابو טאהה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9481/16

כבד השופט ע' פוגלם

לפני:

camel abu taha

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בbaar שבע (כב'
השופט ח' סלוטקי) במ"ת 16-09-66147 מיום
1.12.2016

ו"א בכסלו התשע"ז (11.12.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד עידן פורת

בשם העורר:

עו"ד מיכל רגב

בשם המשיבה:

החלטה

1. נגד העורר - ונגד שלושה נאשמים נוספים (להלן ביחיד: הנאים) - הוגש ביום 28.9.2016 כתוב אישום שעוניינו פרשה של קשר בין הנאים לבין סוכן משטרת לשם יבוא סם מסוון מסווג קוקאין מדרום אמריקה. מכתב האישום עולה כי הנאים בפרשה קשו קשור עם העורר על מנת שיbia עברום את הסמים שיובאו מחו"ל למקום המשירה שנקבע מראש בין נאים אחר בפרשה לבין סוכן המשטרה. כאמור, העורר הגיע לרכב שבו הניתה משטרת ישראל - באמצעות הסוכן - סם מסווג קוקאין במשקל שלושה ק"ג, פתח את תא המטען והוציא את התיק שבו הוחזקו הסמים. בסמוך לכך, הוא נעצר על ידי שוטרים שהיו באותו מקום. על רקע זה הוגש העורר בעבירות של קשרתו

עמוד 1

קשר לפשע והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

2. בדין שהתקיים ביום 26.10.2016 הסכימים בא כוחו של העורר לקיומן של ראיותلقאות להוכחת העבירות המียวחות לו. בנתון לכך הורה בית המשפט המחויז בباءר שבע (כב' השופטת ח' סלוטקי) על עירichtתتسקיר בעניינו של העורר (להלן: הتسקיר). מהتسקיר עולה כי לעורר עבר פלילי, הכלול עונשי מאסר בפועל בגין עבירות סמים, עבירות רכוש וUBEIROT TABUORA. שירות המבחן ציין כי העורר ביטה "תסקול ואצבה" נוכח מעצרו הנוכחי, וכי לדבריו זה מספר שנים שהוא "מנהל אורה חיים יציב". צוין כי מדובר העורר בלט צריך לקבלת טיפול מצד גורמי טיפול רלוונטיים. אשר להערכת המסוכנות הנש��פת מהעורר התרשום שירות המבחן כי ניכר שהעורר מתקשה להתמודד עם לחיצים ותסכולים ולהציג לעצמו גבולות ברורים בצורה מספקת להתנהגות נורמטיבית". צוין כי העורר הוא בעל "קשישים בהפרמת גבולות והיענות לחוקם". בצד האמור, שירות המבחן עדכ ערך שבשנים האחרונות פועל העורר על מנת לשקם את מצבו ולעורר שינוי חיובי בחיו. בנתון לאמור, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון ביןונית עד גבואה להישנות התנהגות עברינית מצד העורר. אשר לחילופה שהזעה על ידי העורר - מעצר בבית הורי בתל שבע בפיקוח הורי וקרובי משפחתו - צוין שירות המבחן כי יש בחילופה האמורה כדי להפחית את הסיכון, זאת נוכח התרשםותו החביבה של שירות המבחן מהmafekhim המוצעים. עוד המליך שירות המבחן כי בצד שחרורו של העורר לחילופה האמורה, יוטל על העורר צו פיקוח מעצר לתקופה של 6 חודשים, וזאת על מנת לסייע לו להתמודד עם התנאים המגבילים. לבסוף צוין כי ככל שתתתקבל המלצת האמורה, תבחן האפשרות לשלב את העורר בקבוצה טיפולית של עצורי בית.

3. ביום 12.12.2016 הורה בית המשפט המחויז בباءר שבע (כב' השופטת ח' סלוטקי) על מעצרו של העורר עד ליום הלילics המפטיטים נגדו. תחיליה, צוין בית המשפט כי בא כוחו של העורר אין כופר בקיומן של ראיותلقאות להוכחת העבירות המียวחות לו; וכי במקרה נגדו עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"א-1996 (להלן: חוק המעצרים). מכאן נפנה בית המשפט לבחון אם ניתן לאין את המסוכנות הנש��פת מהעורר בדרך של שחרורו לחילופת מעצר. בית המשפט עדכ על הכלל שלפיו רק במקרים חריגים "ישוחררו אלה העוסקים בסחר בסמים לחילופת מעצר, וזאת בשל המסוכנות הרבה הרבה הנש��פת מהם לשלם הציור". בנתון לכך נקבע כי עניינו של העורר אינו נופל בצד החריגים האמורים, וזאת חרף המלצתו החביבה של שירות המבחן. נקבע כי העבירות המียวחות לעורר הן במידה החמור של עבירות הסמים, זאת נוכח הקומות הגדולה של סמים שנຕפסה בחזקתו (שלושה ק"ג). לכך הוסיף בית המשפט כי העורר הוא בעל עבר פלילי - בין היתר - של עבירות סמים, שבгинן אף נדון לעונש מאסר בפועל. לפיכך, נקבע, לא ניתן להקש מהഫסיקה שאליה הפנה בא כוחו של העורר - שעוניינה בנאים בעלי עבר נקי - למקרה דנן. על יסוד דברים אלה, ובשים לב לאמור בתסקיר אשר לקוishi של העורר להתמודד עם לחיצים ותסכולים, כמו גם לקשר של העורר לשוחרי סמים כעולה - לכואלה - מכתב האישום, נקבע כי עניינו של העורר אינו מצדיק חריגה מהכלל של מעצר עד תום הלילics בעבירות סמים.

4. מכאן הבקשה שלפניי. לדברי העורר יש להורות על שחרורו לחילופת מעצר, זאת נוכח חלקו הקטן בפרשא לעומת יתר הנאשימים. נטען כי אין בחומר הראיות כדי להוכיח כי העורר היה מודע לסוג הסם ולכמותו. העורר מבקש לסמור על המלצת שירות המבחן - כאמור - שלפיה יש לשחררו לחילופה שהזעה. אשר לעברו הפלילי, צוין העורר כי הוא שינה דרכיו בשנים האחרונות והוא שומר על יציבות תעסוקתית, כאמור בתסקיר. בנתון לכל אלה - נטען - יש להורות על שחרורו לחילופה.

5. ביום 11.12.2016 קיימי דיון בערר. בא כוח העורר חזר על טענותיו האמוראות וביקש להפנות לפסיקה, שבגדירה - לטענתו - שוחררו נאשימים בעבירות סמים, שבדומה לעניינו של העורר, חלקם בפרשא היה שלו. המשיבה

מנגד סמכתה ידיה על החלטת בית המשפט המחויזי. נטען כי פסיקתו של בית משפט זה עמדה לא אחת על המסוכנות הרבהה הנש��ת ממי שהואשם בעבירות סמים, גם אם חלקו בפרשה היה ב"מעגל השני". אך הopsis המשיבה כי עברו הפלילי של העורר - הכלל הרשעה בעבירות סמים - מעיד על מסוכנותו; וכי אף הערכת שירות המבחן הייתה כי נש��ת ממנו מסוכנות ברמה בגיןית עד גבואה.

6. לאחר שעינתי בעורר ובצרכותו, והזנתי לטענות הצדדים בדיון, באתי לכלל מסקנה כי אין בידי להיעתר לו. כאמור מעלה, העבירות שבן מואשם העורר מקומות חזקמת מסוכנות סטטוטורית, ומהיבות ככל מעוצר עד תום ההליכים (בש"פ 8585 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (להלן: עניין בן לולו)). זאת נוכח החשש שמא יבצע הנאשם עבירות סמים נוספת נתון בחילופת מעוצר עבור "בעץ כסף" או בעבור טובות הנאה אחרות (בש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' דינה, פסקה 19 (21.4.2015)). בסוד התפיסה האמורה עומדת הצורך בגדיעת שרשרת שיווק הסם והפצתו, שכןCIDOU שרשרת זו מרכיבת לא אחת מספר חוליות אשר מופעלות על ידי אנשים שונים שלכל אחת מהן תרומה כלשהי להפצת הסמים. על רקע זה נקבע כי "כל חוליה וחוליה בשרשרת הברחת הסם מקימה חזקמת מסוכנות לציבור ומובילה ככל להוורתה הנאשם במעוצר עד תום ההליכים" (בש"פ 6788/13 זנון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (17.11.2013)). לצד האמור נפסק כי במקרים המתאים יכול בית המשפט להורות על שחרורו של הנאשם בעבירות כאמור לחילופת מעוצר שיש בכוחה לאין את המסוכנות באופן מניה את הדעת. כך למשל נקבע כי ניתן להורות על שחרורו ממעוצר של מי שהוא "אדם נורמלי" ללא עבר פלילי, או כאשר מדובר למי שאינו 'נטוע' בעולם עבריינות הסמים" (עניין בן לולו, פסקה 5).

7. אני סבור כי עניינו של העורר בא בגדדי החרים האמורים, שכן לא שוכנעתי שיש בכוחה של החלופה המוצעת כדי לאין את המסוכנות הנש��ת ממנו. אמנם, שירות המבחן העירין כי יש בכוחה של החלופה המוצעת על ידי העורר כדי לספק מענה מניה את הדעת בניסיבות העניין, ואולם - CIDOU - בית המשפט אינו מחויב להמלצותיו של שירות המבחן, ופסקור המעוצר אינו כובל את שיקול דעתו (בש"פ 1134/12 מדינת ישראל נ' בר ציון, פסקה 12 (9.2.2012)). העורר לא חלק לפנוי על קיומן של ראיות לכואורה בעניינו, אך ביקש להבחן בין יתר הנאים בפרשנה נוכח תפקידו ה"שלוי" - לטענתו - בביצוע העבירות. לדעתו בניסיבות העניין אין בכך כדי להסיט את הcpf לטובות שחרورو לחילופת מעוצר, זאת נוכח הסיכון הנשדק מהעורר. במקרה דנן, העבירה המיוחסת לעורר היא במדד החמור של עבירות סמים, נוכח הכמות הגדולה של סם מסווג קוקאין שנפתחה בחזקתו. אך יש להוסיף את עבורי הפלילי של העורר בכלל ובעבירות סמים בפרט. מתדים המדע הפלילי שהגישה המשיבה לעיינו עולה כי לעורר - כאמור - עבר פלילי מכבי, שבגדרו אף הורשע בעבירות סמים ונדון לעונש של 39 חודשים מאסר בפועל. לא מותר לצין כי אף שירות המבחן התרשם כי המסוכנות הנש��ת מהעורר היא ברמה בגיןית עד גבואה; וכי הוא מתקשה בהפנמת גבולות ובנסיבות לחוקים ולמגבליות שהוטלו עליו. בניסיבות אלו, אין בכוחה של החלופה המוצעת כדי לאין את המסוכנות הנש��ת מהעורר בנקודת הזמן הנוכחית.

העורר נדחה אפוא. העורר יותר במעוצר עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ב בכסלו התשע"ז (12.12.2016).

